

ΛΥΣΙΛΟΓΟΙ

Πρόσφυγες εκ μητρογονίας

ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση Βρούντου v. Κυπριακής Δημοκρατίας (2006) 3 ΑΑΔ 78 πμ. 3.3.2006 η οποία αφορούσε αίτηση για χορήγηση προσφυγικής ταυτότητας στην εφεσείουσα και στην οποία απορρίφθηκε η έφεσή της, η καταληκτική της αναφορά διαψεύδεται από τη νομολογία του ΣτΕ καθώς ρητή αναφορά στην απόφαση ΣτΕ 3587/1997 γίνεται, ανάμεσα σ' άλλες, στις αποφάσεις του ΣΤ Τμήματος του ΣτΕ αρ. 1184/2001, πμ. 2.4.2001, ΣτΕ 1743/2000, πμ. 15.5.2000, 4267/1999, πμ. 29.12.1999, ΣτΕ 4266/1999 πμ. 29.12.1999, 4144/1999 πμ. 21.12.1999, ΣτΕ 4142/1999 πμ. 21.12.1999, ΣτΕ 2797/1999 πμ. 20.09.1999, και ΣτΕ 3604/1998 πμ. 28.9.1998.

Καταληκτικά, στην απόφαση Βρούντου, ανωτέρω, καταγράφκαν τα ακόλουθα: «Όπως και αν έχουν όμως τα πράγματα, δεν μπορούμε να αποκλίνουμε από την επικρατούσα νομολογία. Η Dias

United Publishing Co. Ltd v. Δημοκρατίας, ανωτέρω, καθορίζει τα πλαίσια της δικαιοδοσίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει, σύμφωνα με το Άρθρο 146.4 του Συντάγματος, την εξουσία να επικυρώσει εν όλω ή εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση ή να κηρύξει την πράξη ή την παράλειψη, άκυρη. Δεν έχει δικαιοδοσία να νομοθετεί διευρύνοντας νομοθετικές ρυθμίσεις που δεν έτυχαν της έγκρισης της Βουλής. Κάτι τέτοιο, θα συγκρουόταν και με την αρχή της διάκρισης των εξουσιών. Σημειώνουμε ότι η Βουλή δεν μπορεί από μόνη της να προχωρήσει στη ψήφιση νομοθεσίας, όταν ο σκοπούμενος νόμος θα προϋποθέτει δαπάνη. Αν η Βουλή, το συνταγματικά καθοριζόμενο νομοθετικό όργανο, δεν έχει ένα τέτοιο δικαίωμα, πολύ περισσότερο δεν το έχει το Ανώτατο Δικαστήριο.

Συμφωνώντας με τις αρχές όπως τέθηκαν, καταλήγουμε ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δεν έχει την αρμοδιότητα να προβεί σε επεκτατική εφαρμογή νομοθετικής ρύθμισης». (Αυτή η έμφαση

είναι δική μου.)

Αναφορικά με μέρος της πιο πάνω έμφασης «Σημειώνουμε...Ανώτατο Δικαστήριο» ας μου επιτραπεί να σημειώσω τη διαφορετική στάση της νομολογίας των ελληνικών δικαστηρίων (Ενδεικτικά, απόφαση αρ. 264/2010 του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, πμ. 2.2.2010 «...καθώς τέτοιος νόμος είναι η σχετική ρύθμιση...»). Αναφορικά με την έμφαση στην πιο πάνω απόφαση Βρούντου, ότι «Κάτι τέτοιο θα συγκρουόταν και με την αρχή της διάκρισης των εξουσιών» και πάλι θα παραπέμψω στην αντίθετη θέση της νομολογίας ελληνικών δικαστηρίων, σύμφωνα με την οποία, ενδεικτικά, λέχθηκε ότι «χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών που θεσπίζεται από τα άρθρα 1, 26, 73 επ.

και 87 επ. του Συντάγματος» (απόφαση αρ. 1132/2008 του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης) ή ότι «Η εφαρμογή δε αυτή δεν αποτελεί ανεπίτρεπτη επέμβαση της δικαστικής εξουσίας στο έργο της

νομοθετικής, αφού απορρέει τόσο από τη διάταξη του άρθρου 4 (παρ. 1) του Συντάγματος επιταγή στα δικαστήρια για σεβασμό των διατάξεών του, από τις οποίες ανακύπτει η ανάγκη να αντιμετωπιστεί η κατάσταση που δημιουργείται από τη σχετική άρνηση με την εφαρμογή της ισχύουσας και για την τήρηση της αρχής της ισότητας ενδεδειγμένης διάταξης χωρίς την οποία η εκδικαζόμενη διαφορά θα παρέμενε στην ουσία αρρυθμιστη» (απόφαση αρ. 6853/1997 του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών).

Τούτο, καθώς «...θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα, με αποτέλεσμα να είναι χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία, την οποία, όμως, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο εφαρμόζοντας την αρχή της ισότητας σε όλη της την έκταση, να παράσχει ολοκληρωμένα...». (Ενδεικτικά, απόφαση αρ. 3042/2008 του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.)

*Ο Δημοσθένης Στεφανίδης είναι δικηγόρος

Ενο κή

Ε

νοχι
φόρ
νικό
Κύπ
τείο

έφεση (αρ.: 3/2 εναντίον πρώτο

οποία κρίθηκε
ρηια την οποία ε
ριση ενός πτυχί
σμευση του από
οποία ουδέποτε

Το ιστορικό της
φοιτους του Ανώτ
τούτου που πριν μ
σπουδές στο εξ
προς το ίδιο το Ε
μη πληροφόρησ
μένο πτυχίο αγγλ
είχαν πρόθεση ν
όχι αναγνωρισμέ
φής στο μητρώο
ριο τους πληροφ
αναγνωρισμένος
νονισμό του 200
Υπουργικό Συμβ
ΕΤΕΚ. Με βάση τη
γκεκριμένοι φοιτ
σπουδές στο αγγ
επιθυμούσαν. Στο
θηκε ο Νόμος περ
κε η εξουσία ανα
από το Υπουργικό
την εξέλιξη αυτή
εγγραφή των πιο
τρώο του, με απ
νούμενοι να προσ
Δικαστήριο μέσω
Σ. Αγγελίδη, υποστ
νέπειας εκ μέρους
Δικαστήριου (πρω
την προσφυγή των
φάσισε ότι η διακρι
είχε το ΕΤΕΚ για αν
ου δεν αναίρουσε
την Κ.Δ.Π. 250/20
καταργήθηκε.

Η προσβαλλόμε
αιτιολογήσει τη σ
αναγνωρίσει το δίπ
φωνα με το πρώτο
ράβαση των αρχών